

Isten hozta napvilágra...

Köszöntés: „Mi pedig, a te néped, legelődnek nyája, örökké magasztalunk téged. Nemzedékről nemzedékre mondunk dicséretet neked. [Jézus mondja]: Én vagyok a jó pásztor, én ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem (Zsolt 79,13; Jn 10,14).” Ámen.

Gyülekező ének: 136. zsoltár: 1. 23-26. versei: „Dicsérjétek az Urat...”

Fennálló ének: 279: dicséret 1. verse: „Vígak e föld lakosai...”

Fő ének: 279. dicséret 2-4. versei: „Ezért, ó, jóltevő Atyánk...”

Előfohás: „Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul. Nagy a te hűséged! Az Úr az én osztályrészem – mondom magamban –, ezért benne bízom (JerSir 3,22-24)!” Ámen.

Lekció: Mózes I. könyve 44. rész 14-34. versei: *„Amikor Júda és testvérei bementek József házába, ő még otthon volt. Földre borultak előtte, József pedig ezt mondta nekik: Hogy csinálhattatok ilyet? Hát nem tudjátok, hogy a magamfajta ember jósolni is szokott? Júda így felelt: Mit mondjunk az én uramnak? Mit szóljunk, és mivel igazoljuk magunkat? Isten hozta napvilágra szolgálid bűnét. Most már rabszolgái vagyunk az én uramnak mi is, meg az is, akinél a serleget megtalálták. De ő ezt mondta: Távol legyen tőlem, hogy ezt tegyem! Csak az lesz a rabszolgám, akinél a serleget megtalálták, ti pedig menjetek el apátokhoz békességgel! Ekkor Júda odalépett hozzá, és ezt mondta: Kérlek, uram, hadd szóljon egy szót hozzád, uramhoz a te szolgálád, és ne indulj haragra a te szolgálád ellen, hiszen olyan vagy te, mint a fáraó! Amikor az én uram ezt kérdezte szolgálitól: Van-e apátok vagy testvéretek, akkor mi azt feleltük az én uramnak: Van még nekünk egy öreg apánk és egy kisebbik gyermeke, aki öregkorában született neki. Ennek a bátyja meghalt, és mivel ő egyedül maradt meg az anyjától, azért szereti őt az apja. Te ezt mondtad szolgálidnak: Hozzátok el őt hozzám, hadd lássam saját szememmel! Mi azt feleltük az én uramnak: Nem hagyhatja el az a fiú az apját, mert ha elhagyja, meghal az apja. Te akkor ezt mondtad szolgálidnak: Ha a legkisebb öcsétek nem jön el veletek, ne kerüljete többé a szemem elé! Mi elmentünk apánkhoz, a te szolgáládhoz, és elmondtuk neki az én uram beszédét. Mikor aztán apánk azt mondta, hogy vásároljunk megint egy kis élelmet, mi azt feleltük: Nem mehetünk. Csak akkor megyünk el, ha velünk lesz a legkisebb testvérünk is, mert nem kerülhetünk annak az embernek a szeme elé, ha a legkisebb testvérünk nem lesz velünk. Akkor apám, a te szolgálád ezt mondta nekünk: Ti is tudjátok, hogy csak két fiút szült nekem a feleségem. Az egyik elment tőlem, és én azt gondoltam: Biztosan vadállat tépte szét, nem is*

láttam viszont mindmáig. Ha ezt is elviszitek tőlem, és szerencsétlenség éri, akkor őszejemet a bánat miatt a holtak hazájába juttatjátok! Ha most úgy térek vissza apámhoz, a te szolgádhoz, hogy nincs velünk ez a fiú, akihez lelkéből ragaszkodik, és ha meglátja, hogy nincs meg a fiú, akkor meghal, és szolgálid a bánat miatt juttatják apánkhoz, a te szolgádnak ősz fejét a holtak hazájába. De szolgád így vállalt kezességet apámnál ezért a fiúért: Ha nem hozom vissza hozzád, egész életemben viseljem vétkem terhét apám előtt! Ezért hadd maradjon itt a te szolgád e fiú helyett uram rabszolgájaként, ez a fiú pedig menjen el testvéreivel! Mert hogyan mehetnék el apámhoz, ha ez a fiú nincs velem? Nem akarom látni azt a bajt, ami apámat érné!"

Előima: Drága Uram, irgalmas Istenem az Úr Jézus Krisztusban! Köszönöm Neked, hogy szerető Atyámként tekinthetek Rád, Aki tökéletesen gondoskodik rólam. Dicsérlek Téged, hogy Általad nem szenvedek hiányt semmiben. Benned és Általad élek, mozgok és vagyok. (ld. ApCsel 17,28) Tudom, hogy üres kézzel állok ma is Előtted. Kérlek, Te töltsd be egész életemet irgalmaddal. Semmit sem tudok felajánlani Neked, csak bűneimet. Köszönöm, hogy Krisztus vére által új teremtménnyé formáltál engem. Vallom, hogy csak a Te kegyelmedből létezem, és csak a Te jóságodból vannak bőséges lelki és fizikai áldásaim. Bocsáss meg nekem, amikor néha azt gondolom, hogy nincs szükségem Rád, és hogy Nélküled is megvagyok. A Szentlélek által látom üres életemet, és azt, hogy mennyire függök Tőled, Aki nem harcolni akarsz ellenem, hanem harcba hívsz ma is bűneimmel szemben. Rád bízom napjaimat, Tőled veszem kenyeremet, felső és alsó ruháimat, a feleslegemet is Neked köszönöm. Add, hogy bölcsen vállaljak felelősséget mindenért Krisztus által, Aki helyettem a keresztre ment és így kenyérré, táplálékká, eledellé vált. Az Ő nevéért hallgass meg. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 65. zsoltár 3. verse: „Javaival a te házadnak...”

Textus: Mózes I. könyve 44. rész 32-34. versei: *„De szolgád így vállalt kezességet apámnál ezért a fiúért: Ha nem hozom vissza hozzád, egész életemben viseljem vétkem terhét apám előtt! Ezért hadd maradjon itt a te szolgád e fiú helyett uram rabszolgájaként, ez a fiú pedig menjen el testvéreivel! Mert hogyan mehetnék el apámhoz, ha ez a fiú nincs velem? Nem akarom látni azt a bajt, ami apámat érné!"*

Ünneplő Keresztyén Gyülekezet, Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Júda arat, mert vetett. Isten mindent napvilágra hoz, „mert aki a maga testének vet, az a testből arat majd pusztulást; aki pedig a Léleknek vet, a Lélekből fog aratni örök életet (Gal 6,8).” – tanítja Pál apostol. Júda lelkiismerete megszólal.

Most már nem tud elbújni sehová, mint az a gyermek, aki meleg takarója alá bújik, amikor rossz fát tett a tűzre. Júda élete nem illatozik, hanem füstölög. Az általa elmesélt történet bűnvallás. Teszi ezt azelőtt a József előtt, akiért nem vállalt felelősséget, hanem eladta őt az izmaelitáknak és így apja ősz fejére nagy bánatot hozott. Akkor látta meg igazán, hogy hogyan kesereg édesapja. Akkor látta meg igazán, hogy mit tett, de már tette visszafordíthatatlannak bizonyult. Akkor látta meg igazán, hogy milyen mélyre süllyedt és hová jutott. Istennel kezdi bűnvallását, mert tudja, hogy egyedül ellene vétkezett. (ld. Zsolt 51, 7) Az Úrral, Izráel Istenével lép színre a bűnös. Júda kilép a színpad mögül. Testvérgyilkosság történt, úgy mint egykor Ábel és Kain történetében. (ld. IMóz 4) Testvérére rossz szemmel néz. Testvérére féltékeny. Testvére hozzáállását a dolgokhoz nem tudja elfogadni. Testvére és Istene. Istene és testvére. Drága Testvérek! Mi is aratunk. Isten éppen a szükség idején hozza napvilágra a szolgák bűnét. Amikor nincs kenyér és el kell menni, akkor válik nyilvánvalóvá, hogy valami történt. Amikor nincs élelem és be kell biztosítani, akkor lesz az ég alatt az akarat semmissé emberi szempontból. Amikor nincs mit a tejbe aprítani és meg kell teremteni, akkor lesz a földön valósággá, hogy nem megy. Amikor nincs és el kell menni és az asztalra kell helyezni, akkor lesz a számban és a szívemben egyszerre minden pusztasággá. Amikor nincs se kenyérem, se testvérem. Amikor nincs. Eleink sokszor megélték. Hitben járó eleink sokszor átérték. József szavai pedig ott csengenek Júda fülében, amikor Jákób újból élelemért küldi fiait Egyiptomba: „Ne kerüljete a szemem elé!” Milyen nagy lelki teher. Milyen nagy nyomorúság. Milyen mély állapot ez. Küldenek, mennem kell, de nem tudok. Kell a kenyér, kell a testvér, de nem mehetek, mert... Júda, amikor színt vall József előtt, felnő. Felnő a feladathoz. Olyan gyermekké válik, aki látja otthon maradt édesapját és látja előtte álló legkisebb testvérét. Júda kenyérkeresővé válik abban a világban, ahol van kenyér, de nem kell hozzá mást tennie, mint becsületes úton megszereznie. Isten napvilágra hozza, hogy milyen testvér Júda. Júda felelősséget

vállal. Júda legkisebb testvére mellé áll. Júda helyébe áll, csak hogy édesapja ősz fejére ne bánatot hozzon, hanem nyugalmat. Júda akár rabszolga is lesz Egyiptomban, csak hogy megmentse Izráel féltve őrzött, egyetlen életben maradt gyermekét, akit szeretet feleségétől kapott ajándékba. Júda Benjámin helyébe lép. Rabszolgasorsot vállal. Ez az evangélium. A testvér átvállalja a rabszolgasorsot. Júda oroszlánja, Krisztus így győzött. (Jel 5,5) Helyünkbe lépett. Helyettes áldozat lett. Társunkká és testvérünké lett. Aki az Ő nyomdokaiba lép és a legkisebbek közül is akár egyel is megcselekedte ezt, vele cselekedte meg. Jézus példázata bennünket tanít és pironkodva állít maga elé: *„Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek az országot, amely készen áll számotokra a világ kezdete óta. Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám. Akkor így válaszolnak neki az igazak: Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enned adtunk volna, vagy szomjazni, hogy innod adtunk volna? Mikor láttunk jövevénynek, hogy befogadtunk volna, vagy mezítelennek, hogy felruháztunk volna? Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy elmentünk volna hozzád? A király így felel majd nekik: Bizony mondom nektek, valahányszor megtettétek ezeket akár csak egyel is az én legkisebb testvéreim közül, velem tettétek meg (Mt 25,34-40).”* Drága Testvérek! Kenyérkeresővé válni kiváltság, éppen ezért kérdezősködjétek és menjétek el, hogy van-e szüksége a legkisebbeknek kenyérre, felsőruhára és látogatásra. Nyissátok rá a testvére az ajtót. Kérdezzétek meg a szomszédot, a beteget, van-e szüksége gyógyszerre, legyetek Krisztus követői, cselekvő gyermekei Istennek, akik testvérré válnak a nyomorúság idején. Júda nem fogadkozott tovább, nem mondta azt, hogy akkor a kicsi marad, mi megyünk, mert apánk éhes, hanem mindenkiért felelősséget vállalt. Jézus kenyere akit táplál, az erőre kap. Jézus bora, akit megitat, az hitvallóvá válik, mert a kegyelem erő. Minden testvér-szívért hála, aki odaáll ma

is és azt mondja: *„Itt vagyok, engem küldj (Ézs 6,8)!”* Minden testvér-szívért hála, aki testvére a nyomorúságban a betegnek, a mezítelennek, az éhesnek és a nélkülözőnek. Minden testvér-szívért hála, aki életté, kenyérré, táplálékká, segítő jobbá akar lenni ott, ahol él és szolgál. Van kenyered, drága testvérem? Akkor Isten úgy segítsen, hogy táplálj másokat vele. Van felsőruhád, drága testvérem? Akkor Isten úgy segítsen, hogy ajándékozz annak, akinek nincs? Vannak betegek a környezetedben, drága testvérem? Akkor látogass és légy támaszuk a gyengeségük idején. Van? Akkor cselekedj! Indulj! *„Mert a teremtet világ sóvárogra várja Isten fiainak megjelenését (Róm 8,19).”* Akár Egyiptomban, akár Magyarországon, akár Szlovákiában, a föld végső határáig, *„mert az a jó, ha kegyelemmel erősödik meg a szív, nem pedig ételektől, mert azoknak semmi hasznát nem veszik azok, akik velük élnek (Zsid 13,9).”* Erő felett való út ez (ld. IKir 19,7), Krisztusé is az volt, de a szemét az égre emelve a kereszten is értünk imádkozott: *„Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek (Lk 23,34)!”* Füle Lajos által szerzett lelki ének áldása csengjen a fülünkben és járja át szívünket, különösen annak második verse: *„Tégy, Uram, engem áldássá, Lelkedet úgy várom! Tedd te a szívem hálássá, hogy neked szolgáljon. Bárhová küldesz, ajkamról zengjen az új ének. Tégy, Uram, engem áldássá, oly sok a bús élet. Tégy, Uram, engem testvérré, Lelkedet úgy kérem, Tedd te a szívem, tedd késszé, bízni a testvérben. Sejteni engedd, mit érez: boldog-e, szenved-é? Vigy közelebb a testvérhez, népedet tedd eggyé!”* Így győzött Júda oroszlánja, mert Ő lebontott minden válaszfalat és Átala Isten napvilágra hozta nemcsak a bűnt, hanem a kegyelmet is. Az irgalom Atyja megszánta népét és a legkisebbek Egyszülöttjének helyettes áldozata által lelki kenyeret és fehér ruhát nyertek. Megoldódott a bűn! Isten napvilágra hozta szeretetét és hűségét. Ámen.

Utóima: *„Csak pára az emberek élete, hazug látszat a halandóké. Ha mérlegre kerülnek, a páránál is könnyebb mindegyik (Zsolt 62,10).”*

„...hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a moly, sem a rozsda nem emészt meg, és ahol a tolvajok sem törnek be, és nem lopják el. Mert ahol a te kincsed van, ott lesz a te szíved is (Mt 6,20-21).”

Így szólt Isten: „Arcod verejtékével egyed a kenyeret, míg visszatérsz a földre, mert abból vétettél! Bizony por vagy, és vissza fogsz térni a porba (IMóz 3,19)!”

„Jézus így szólt hozzájuk: Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom (Jn 5,17).”

„Bizony, nekem csak vétkeiddel szolgáltál, énértem csak bűnökkel fáradoztál. Én, én vagyok az, aki eltörlöm mégis álnokságodat önmagamért, és vétkeidre többé nem emlékezem (Ézs 43, 24b-25).”

„Amikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy gondolkodtam, mint gyermek, úgy értettem, mint gyermek; amikor pedig férfivá lettem, elhagytam a gyermeki dolgokat (IKor 13,11).”

„Gondoljátok meg jól, hogyan jártok el, mert nem embereknek, hanem az Úrnak a megbízásából ítélkeztek, és ő ott lesz mellettetek, amikor ítéletet hoztok. Rettegjetez hát az Úrtól, és vigyázzatok, hogyan jártok el, mert Istenünk, az Úr nem tűri a hamisságot, a személyválogatást és a vesztegetés elfogadását (IIKrn 19,6-7)!”

„A világosság gyümölcse ugyanis csupa jószág, igazság és egyenesség. Ítéljétek meg tehát, mi az, ami kedves az Úrnak,...” (Ef 5,9-10)

„Emeljétek szemeteket az égre, tekintetek le a földre, mert az ég szétfoszlik, mint a füst, és a föld szétmállik, mint a ruha, lakói pedig úgy elhullnak, mint a legyek. De az én szabadításom örökre megmarad, és igazságom nem rendül meg (Ézs 51,6).” **Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok: „Mi Atyánk...”**

Adakozás: „Oszd meg kenyeredet az éhezővel, vidd be házádba a szegény hajléktalant, ha meztelen embert látsz, ruházd fel, és ne zárkózz el testvéred elől (Ézs 58,7)!”

Áldás: Jézus mondja: „Akinnek sokat adtak, attól sokat kívánnak, és akire sokat bíztak, attól többet kérnek számon (Lk 12,48).”

Záró ének: 65. zsoltár 8-9. versei: „Megkoronázod az esztendőket...”
436. dicséret 1.5. versei: „Örülj szívem, vigadj lelkem...”